

человѣкъ, кой-то иска да си науми разныа обстоятелства, той старецъ приказа ми послѣдующи-те:

На 1726 година, единъ юноша отъ Нормандія, имененъ Латуръ, като всуе тражи военна служба у Франція, и помошь отъ своните сродници рѣшился да дойде въ тойзи островъ за да ся успокои. Доведе сось себе си жена млада, горещо любима и любяща мужа своего. Онъ бѣ я уневѣстиль скрытомъ и безъ напивъ (прикія), защо-то родителы-те й, богати и отъ край благородни, бѣха ся сопротивили на жениндба-та му, като худороденъ. Онъ оставилъ соживница-та си и отплыся въ островъ Магадаса, съ надежда да купи нѣкои Черны и да ся врати скоро тuka за да устрои жилище. Достигна въ Магадаса въ зловреміе-то, кое-то начинава край половина-та Октоврія, и мало слѣдъ достигваніе-то си умрѣ тамо отъ новалны-те трески, кои-то держаха всегда шесть мѣсяцы на година-та и забраняха Европеяне-те да устроятъ тамо постоянны преселенія. Неща-та, кон-то бѣ взель сось себѣ си, разпраснахася слѣдъ смерть-та му, какъ-то ся случава часто на оныя, кон-то умирать